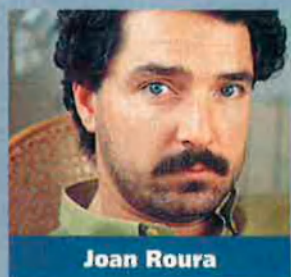

Sió contra Israel

Joan Roura

"L'assassinat de Rabin i el procés de pau que el magnicidi no ha aconseguit d'aturar, posen la societat israeliana en un dilema: o anar cap a la integració pacífica d'Israel al Pròxim Orient o atrinxerar l'estat jueu darrere un sionisme messiànic i agressiu."

"El que va fer el doctor Goldstein és un acte heroic, destinat a esmenar els errors del govern israelià" –la frase és d'una resident de l'assentament jueu de Kiryat Arba, a Cisjordània–. El doctor Goldstein era el representant al consistori d'aquesta colònia del partit Kach, ultrasionista, religiós i racista. L'acte heroic va consistir a assassinar vint-i-nou palestins mentre pregaven a la mesquita d'Hebron, abans que els supervivents el matessin allà mateix.

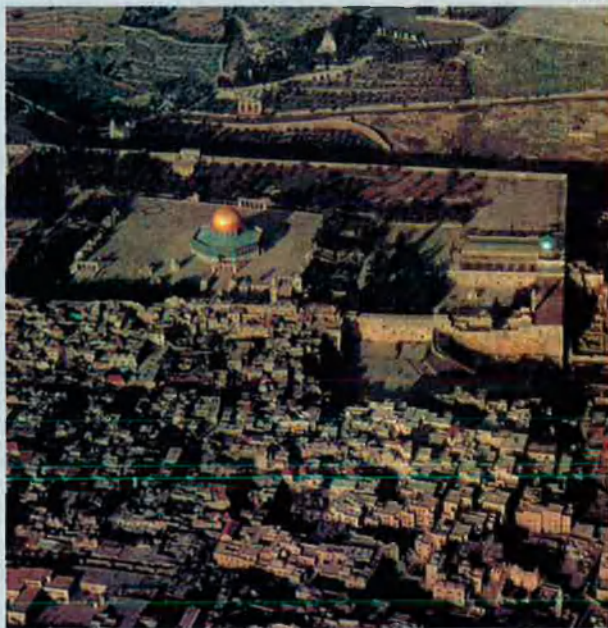
De seguida la seva tomba va esdevenir un centre de pelegrinatge a l'entrada de Kiryat Arba, i dos anys després de la matança un correligionari de Goldstein assassinava el primer ministre d'Israel, Yitshaq Rabin.

Aquest és un bàndol, minoritari però actiu, de l'Israel actual. És la facció ultranacionalista, messiànica, hereva radicalitzada del revisionisme de Jabotinsky, Begin i Shamir, escindida del Likud des del moment que la dreta sionista va guanyar unes eleccions i s'avingué a evacuar el Sinaí en virtut dels acords de Camp David amb Egipte, fa quinze anys.

Ara han posat la proa contra el procés de pau iniciat a la conferència de Madrid el 1991. Un procés que ja ha portat acords amb l'OAP i l'autonomia palestina a Cisjordània i Gaza: la pau amb Jordània i les negociacions directes amb Síria i el Líban, que podrien decidir la retirada israeliana del Golan i del sud del Líban i la integració completa d'Israel al Pròxim Orient.

El sionisme secular del partit laborista, fundador de l'estat d'Israel, ha comprès que aquesta és l'única via de supervivència del sistema democràtic israelià. Continuar subjugant els dos milions de palestins que viuen a Cisjordània i Gaza i mantenir l'estat de guerra amb la majoria de veïns àrabs portava Israel a l'aprofundiment de la fractura social que ja el clivella i, previsiblement, a la dictadura dels intransigents.

Aquesta és la gran diferència amb la dreta sionista del Likud, que pretén fer compatible l'ocupació territorial i la integració d'Israel a la regió. El Likud de Benjamin Netanyahu accepta qualsevol aliança en el seu afany per gastar el govern de Rabin i ha atorgat legitimitat als grups ultrasionistes messiànics, tot i que han optat obertament per desafiar la legalitat d'Israel quan consideren que les lleis seculars contradiuen la seva peculiar interpretació de la Halakhà (escrits legals de la literatura tradicional jueva). Per ells,

El mur de les lamentacions i la cúpula daurada. L'ocupació de terres és la redempció dels radicals jueus.

l'ocupació de les terres del Gran Israel constitueix un procés de redempció del poble jueu que no s'acabarà fins a l'arribada del Messies. En contrapartida a la radicalització d'aquest sionisme que consisteix ara més en la colonització dels territoris ocupats que no pas en l'estructuració social d'Israel mateix, com volien els fundadors, ha sorgit amb força un concepte relativament nou: l'anomenat postsionisme. Es tractaria de preparar el trànsit cap a l'Israel de la pau, que alguns ja anomenen l'Israel dels ciutadans. Els primers a beneficiar-se'n serien els 800.000 palestins ciutadans d'Israel (20% de la població) que viuen en un estat de marginació objectiva.

El postsionisme intentaria d'aprofitar la culminació del procés de pau per aprofundir en la reforma de l'estat d'Israel i garantir un principi d'igualtat davant la llei que beneficiaria les capes menys afavorides de la societat jueva, com per exemple la comunitat dels jueus etiòps, revoltada fa poc contra la marginació.

Israel anirà a les urnes, possiblement en unes eleccions anticipades a final de maig. El successor de Rabin, Shimon Peres, té ara un avantatge de setze punts sobre Netanyahu. Però el Likud ha pactat una coalició proclamada "nacional", amb formacions sionistes més a la dreta. Netanyahu ha promès que no encaixarà mai la mà d'Arafat, ni desocuparà els Altells del Golan. Avala aquestes promeses el seu nou número dos, el falcó Rafael Eytan. Els electors han d'escollir entre la pau d'Israel o l'èpica de Sió.